

om, at man ligelede vil komme til et saadant Resultat ud over, hvad der er paa-regnet, vil jeg ikke alene tillade mig at sætte et stort Spørgsmaalstegn ved, men jeg vil endogsaa sige, at det maa man vide ikke vil ske. Vi kjende allerede en Ting, og det er, at i de 7 Maaneder, der ere forløbne af det nuværende Finansaar, er Tolden indkommen med Mindre end forrige Aar, omtrent 367,000 Rd., og naar vi tænke os dette vedvarende for hele Aaret, saa vil man let kunne udregne, at vi omtrent ville naae det samme Mindrebeløb, som det, jeg nylig nævnte som Overskudet for 1868—69. Resultatet er altsaa i Virkeligheden det, at vi paa det følgende Aars Budget maaffee tør vente en noget større Indtægt, end budgetteret, men i Virkeligheden langt fra Noget, der kan stilles i Sammenligning med det Forhold, man faaer ved at sammenligne Regnskaberne og Bevillingerne for 1868—69. Naar jeg nu gaaer til Udgiftssiden paa samme Aars Regnskab, vil det desværre ogsaa vise sig, at Udgivterne i Virkeligheden ikke stille sig saaledes, at vi have sparet 800,000 Rd. i dette Aar. Nei, det er tværtimod saaledes, at Mindreudgiftvorne ere Udgivter, som vi ikke slippe for at komme til at betale, men kun ere Mindreudgiftvorne, fordi de ikke ere komne til Udgift, inden Regnskabet afsluttedes. Vi ville nemlig finde, at Hovedgrunden til de mindre samlede Udgiftsbeløb er, at der for det Første ikke er brugt Saameget til Jernbanerne, som man havde tænkt sig, hvorfor Finansministeren ikke heller i § 3 har benyttet den Bevilling, han fik ved Tillægsbevillingen, som gik ud paa at tage 200,000 Rd. af Reserveconden til Jernbanerne, og dernæst ville vi finde, at den Bevilling, der var givet til Gøbjerg Havn og til en Sidejernvei, en Trælbane ved Skive, ikke er kommet til Udgift i dette Aar; men dette betyder jo i Virkeligheden aldeles ikke nogen Besparelse; thi Havnen skal jo bygges og Trælbanen anlægges, saa at Udgifterne hertil komme frem paa et følgende Aars Regnskab. Endelig ville vi see — og det er en tredje Hovedpost — at Krigsministeren ikke har benyttet det Beløb i sin Heelhed, som var stillet til hans Raadighed i Henhold til Lov om Anskaffelse af Materiel til Hæren, men at tværtimod et meget betydeligt

Beløb, nemlig noget over 300,000 Rd., af ham foreløbig ikke er blevet benyttet. Men denne Udgift har han jo, som berørt, i sin Tid søgt særlig Bevilling for gennem Lov, og jeg skulde have meget ringe finansiel Erfaring, naar jeg skulde troe, at den i Regnskabet foresundne Mindreudgift virkelig skulde betyde en Besparelse, saa at vi, naar vi efter Nytaar faaer en Tillægsbevillingslov forelagt, da ikke der vilde finde disse 300,000 Rd. optagne til Gjenbevilling.

Naar jeg derefter gaaer over til at betragte de to Aar, for hvilke der kun foreligger Budgetter, saa kan jeg ikke komme til Andet, end at man maa tage Budgetterne nogenlunde, som de ere, og tillige som alt sagt gjøre Regning paa en temmelig klæffelig Tillægsbevilling, thi foruden det af mig nylig nævnte Beløb kommer jo ogsaa, at der kan være andre Forhold, som fornuftigviis kunne medføre, at vi ville faae betydelige Beløb paa Tillægsbevilling; der gives Forhold, der ligefrem staae i Forbindelse med Love, der ere satte igjennem her, som kunne bevirke, at vi maae gjøre Regning paa, at der kommer ikke ringe Beløb paa Tillægsbevillingsloven, saa at den ingenlunde bliver af saa lille Betydning, som Enkelte maaffee have tænkt sig. Naar jeg nu seer paa Finansloven for 1869—70, saa finder jeg et beregnet Tilskud af Activer og Reservecfond af omtrent 4,600,000 Rd.; jeg finder, at selve Finansloven ender med et Underskud af nærvæd 320,000 Rd., og endelig er der under § 27 Udgifter, som ikke høre med hertil, til et Beløb af over 150,000 Rd., og jeg finder saaledes, at denne Finanslov er bygget paa et forventet Underskud af 5 Millioner og omtrent 70,000 Rd., medens vi samtidigt afdrage paa Gjæld, deels directe, deels til Nationalbanken, noget over $2\frac{1}{2}$ Million Rd., saa at vi altsaa med et rundt Tal forbruge omtrent $2\frac{1}{2}$ Million. Dette Beløb omtrent bruge vi atter til Bygning af Jernbaner, og der bliver altsaa kun tilbage endnu det, man vil calculere den eventuelle Tillægsbevilling til, hvis Beløb det naturligviis ikke vil være godt hjerken for mig eller for nogen Anden nu at forudstige med nogen Sikkerhed, men som man dog rimeligviis maa regne til nogle Hundredetusinde Rigsdaler. —